

Дошли дома и още не влзѣли въ кѣщи, по-малкиятъ братъ завикалъ:

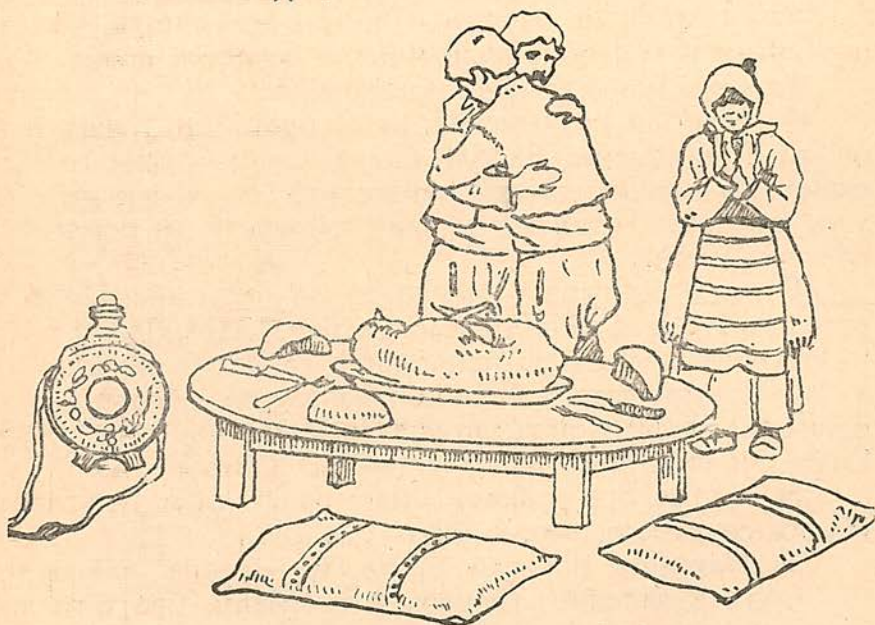
— Кжде е човѣкътъ? . . . Де ше го скриемъ? . . .

— Хайде да влеземъ въ кѣщи да си починемъ и похапнемъ, има време, — рекълъ по-стариятъ братъ.

— Не, не, — отговорилъ по-малкиятъ, — да го скриемъ по-напредъ, па после ше почиваме. Де е?

— Ела седни малко! Я, майко, сложи софрата да похапнемъ, — казалъ братътъ домакинъ.

— Каква софра, Боже мой! — извикалъ отчаянъ

братъ му, — ето зазорява се вече, . . . ше съмне!

Сложили софрата и на нея печения овенъ. По-стариятъ братъ открилъ овена и рекълъ:

— Ето човѣка, шо трѣбва да скриемъ! . . . — И му разправилъ всичко.

Братъ му скочилъ, пригърналъ брата си и оттогава заживѣли братски.

Съ тая книжка изпращаме цвѣтната картина „КРАЙ ГОРИЧКАТА“

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.